

det normale for hærens vedkommende — eller i forbindelse med praktisk tjeneste.

Under *IV. Særlige bestemmelser vedr. afskedigelse m. v.* fastsættes det bl. a., at befalingsmænd antaget på kontrakt til fuld vedvarende tjeneste, og som har opnået pensionsret, først kan afskediges, når adgang til at oppebære pension opnås. I øvrigt har det ikke været anset for nødvendigt at lovgive om det frivillige befalingsmandspersonel, som det fortsat vil være nødvendigt at antage, dog fortrinsvis koncentreret om de yngre befalingsmandsgrader.

Ved fremsættelsen udtalte forsvarsministeren om fenrikgruppens placering blandt specialofficererne bl. a.:

„Forud for vedtagelsen af personelloven i 1951 blev spørgsmålet om forsvarets personelopdeling, og herunder muligheden for indførelse af en enhedsbefalingsmandsordning, overvejet. Man opgav tanken om en sådan ordning og foreslog i stedet, at de faste linjebefalingsmænd inden for værn og korps skulle opdeles i to hovedkategorier under hensyn til deres uddannelse og anvendelse. Den ene gruppe skulle især beklæde stillinger, hvor føringsmæssige eller videnskabeligt prægede kvalifikationer er påkrævet, medens den anden gruppe skulle anvendes i stillinger med et tjenesteområde, der omfatter et snævrere afgrænset speciale. Og dette dækker netop den grundopdeling af de faste befalingsmænd, der nu er ført videre.

Den personelgruppe, som forudsættes at varetage tjenesteområder med et snævrere afgrænset speciale — den såkaldte specialgruppe — kom efter den nugældende lovgivning til at omfatte dels officerer af specialgruppen, dels overfenriker og fenriker, som ikke henregnedes til specialofficererne. Ved nærværende forslag ændres dette forhold, og der opnås ensartethed i status for alt personel i specialgruppen og herved en større samling af gruppens personel.“

Der havde, efter hvad ministeren udtalte, været ført en lang række forhandlinger med forsvarets personelorganisationer og værnene om specielt denne lovændring for specialgruppens yngste personel, uden at det dog var lykkedes helt at nå til enighed herom.

„Under de indledende forhandlinger var det foreslået, at fenrikpersonellet både skulle ændre status og gradsbenævnelse fra fenrik og overfenrik til løjtnant af specialgruppen. Hæren, søværnet og officersorganisationerne kunne ikke acceptere en sådan ændring. Det nu foreliggende forslag begrænser sig til den omtalte statusændring, som under de foreliggende omstændigheder er fundet acceptabel af hærkommandoen og flyverkommandoen, selv om hærkommandoen principielt havde foretrukket en bevarelse af den hidtidige status. Søværnskommandoen er derimod stadig modstander heraf,